

Giżycko, 15 stycznia 2025r.

Znak: WGK.5520.1.2025.AS

Szanowna Pani
Paulina Hennig – Kloska
Minister Klimatu i Środowiska

Jako przedstawiciele samorządów Powiatu Giżyckiego i Miasta Giżycko, zwracamy się do Pani Minister z wnioskiem o zainicjowanie działań związanych z uregulowaniem problematyki procedur postępowania z dzikimi zwierzętami, żyjącymi w stanie wolnym i coraz częściej pojawiającymi się na terenach zabudowanych. Uważamy, że w całym kraju, ale szczególnie w regionach takich jak nasz, od kilku lat problem obecności dzikich zwierząt na terenach zurbanizowanych narasta. Łosie, sarny, jelenie czy dziki pojawiają się regularnie na ulicach, osiedlach, ogrodach działkowych i placach ogólnodostępnych naszego miasta. Stwarza to duże zagrożenie dla bezpieczeństwa naszych mieszkańców, ich majątku i samych zwierząt.

Brak precyzyjnych zapisów w ustawach i aktach wykonawczych, wskazujących kto i za co odpowiada, stwarza spory kompetencyjne i nie pomaga w integrowaniu służb w celu usuwania takich zagrożeń. Liczne postępowania sądowe i orzeczenia sądów administracyjnych potwierdzają tylko brak precyzyjnych rozwiązań w aktach prawnych dotyczących wskazanego wyżej problemu, z którym zmuszeni jesteśmy zmagać się coraz częściej.

W załączeniu pozwalamy sobie przestać zebrane przez nasze samorzady uwagi i wnioski w sprawie problemu dzikich zwierząt przebywających na terenach zabudowanych. Wnioski te, mamy nadzieję, mogą posłużyć w podjęciu działań w celu określenia i doprecyzowania obowiązków poszczególnych organów w strukturach rządowych i samorządowych oraz służb i straży.

- Od lat brak konkretnych i precyzyjnych podstaw prawnych, które w jasny sposób uregulowałyby problem postępowania z dzikimi zwierzętami pojawiającymi się incydentalnie, bądź przebywającymi stale na terenach zurbanizowanych; samorząd na szczeblu gminnym i powiatowym, a także administracja rządowa, służby i straże, poza wyjątkami, nie ma jasnych podstaw prawnych do działania w tej materii.
- Zwierzęta łowne z stanie wolnym, zgodnie z art. 2 ustawy prawo łowieckie, stanowią własność Skarbu Państwa. Nie ma innych właścicieli odpowiedzialnych za te zwierzęta, a zatem podmiotów praw i obowiązków wynikających z własności.
- Przepisy ustawy prawo łowieckie określają, że administrację w zakresie łowiectwa sprawuje samorząd województwa, jako zadanie z zakresu administracji rządowej. Podobnie przyznanie staroście kompetencji do wydawania decyzji na podstawie art. 45 ust.3 tejże ustawy jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.
- Finansowanie zadań rządowych wykonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego winno zatem odbywać się na podstawie jasnych przepisów, bądź umów, zawartych między

właściwym przedstawicielem rządu a samorządem, określających zasady finansowania. Być może, najlepszym rozwiązaniem byłoby udzielanie dotacji z tytułu zwrotu kosztów związanych z usunięciem zagrożenia wykonanego przez wskazaną jst, jako zadania rządowego.

- Dziś najpowszechniejszym zdarzeniem jest wyprowadzenie dzikich zwierząt z miast na obszary niezabudowane. Jednak i tu napotykamy szereg wątpliwości w wykonywaniu tych czynności, jak chociażby: brak wskazania konkretnego podmiotu odpowiedzialnego za tę czynność, brak określenia procedur zabezpieczenia trasy wyprowadzenia, brak zasad odpowiedzialności podmiotu wykonującego tę czynność itp.
- Wiele problemów może ponadto wiązać się z realizacją art. 33 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt. Również w tych zapisach pojawia się ogromna rola lekarzy weterynarii w podejmowaniu decyzji w sytuacjach ekstremalnych np. uśmiercenia zwierzęcia. Z rozmów z zainteresowanymi wiemy, iż często może dochodzić do odmów spowodowanych brakiem wiedzy i doświadczenia, czy praktykowania z dużymi dzikimi zwierzętami (łoś, sarna, dzik, itp.), czy brakiem jasnych zasad finansowania takiej usługi. Odmowa taka uniemożliwia prowadzenie jakichkolwiek dalszych czynności, co w konsekwencji czyni całość procedury bezskuteczną.
- Z dotychczasowej praktyki wynika ponadto, że żadna z pozostałych osób wskazanych w art. 33 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt nie dokonuje samodzielnie takiej oceny w obawie przed konsekwencjami prawnymi.
- Konieczność bezzwłocznego uśmiercenia rannego, czy niebezpiecznego zwierzęcia zgodnie z art. 33 ust.4 ustawy o ochronie zwierząt nie jest w ogóle realizowana przez wskazane w ustawie podmioty. Brak jest również jasnego wskazania, kto powinien ponieść koszty czynności podjętych przez te osoby. Ta sytuacja całkowicie paraliżuje wykonywanie obowiązków ustawowych.
- Należy jeszcze na koniec wskazać na brak jasnej ścieżki szkolenia pracowników służb i straży w zakresie sposobów postępowania z dzikimi wolno żyjącymi zwierzętami (nie ma podmiotów szkolących), brak przepisów dotyczących np. zakupu i wykorzystywania przez samorządy broni pneumatycznej do usypiania dzikich zwierząt, co dodatkowo komplikuje tę niełatwą już sytuację.

Jest jeszcze wiele innych przyczyn, które uniemożliwiają sprawne i szybkie działania służb, straży i samorządów oraz (przede wszystkim) wojewodów, jako przedstawicieli Skarbu Państwa, będącego właścicielem zwierzyny łownej zgodnie z art.2 ustawy prawo łowieckie.

Kwestia ta wymaga pilnych zmian w interesie nas wszystkich. Zwracamy się zatem z apelem do Pani Minister o zainicjowanie prac legislacyjnych we wskazanym wyżej temacie.

BURMISTRZ
Miasta Giżycka
Ewa Ostrowska

STAROSTA
Miroslaw Doratusz Drzazdzewski

Do wiadomości:
Parlamentarzyści z Warmii i Mazur